

Mål:

- att stärka barnens förundran inför Guds storhet
- att stärka barnens tillit till Gud som visat sin stora kärlek till oss genom Jesus
- att ge barnen insikt i vad mission konkret kan vara – Guds kärlek tar sig uttryck i stöd till de allra svagaste

Spårningen kan hållas inomhus eller utomhus. Ifall ni är ute kan sträckan mellan stationerna utmärkas med band av olika färger. Dela in deltagarna i fem grupper. Det behövs en ledare vid varje station. Ge tecken vid byte av station. Räkna med ca 15 min. per station.

Gemensam avslutning: barnen får berätta hur de upplevde spårningen. Ge beröm. Om ni vill göra det extra festligt kan ni premiера barnen med medaljer. Medaljen kan tillverkas av papp och färggrant band.

Inledning – ledaren till barnen

Under spårningen kommer ni att få utforska olika saker med era sinnen. Innan vi kör igång vill jag berätta om den här pojken (*visa fotot på honom, se sidan 4*). Han heter Digambar och bor i Nepal. När han var sju år gammal blev han allvarligt sjuk och miste sin syn. Han blev blind. Han kommer ännu ihåg hur vissa djur ser ut, som kor, höns, hundar och apor. Sådana finns det mycket av i Nepal. Men Digambar var väldigt ledsen. Han måste stanna hemma när hans kompisar gick till skolan. Det gick flera år. Men när han var tio år gammal hände någonting fantastiskt. Hans farfar fick höra om en skola där blinda barn kunde få lära sig punktskrift. Då tog hans farfar honom med till skolan och Digambar fick börja i den skolan. Det är det bästa som har hänt honom på länge, tycker han! Han bor på skolans internat. Där kan han bo för det är så lång väg till hans hem. Sina föräldrar träffar han bara under de längre loven. Visst saknar han dem, men det finns alltid någon att leka med på internatet, så det är inte så dumt.

Digambar stiger upp varje morgon kl. 5 för att läsa läxorna. Ofta fortsätter han att läsa ännu efter att skoldagen är slut. Han älskar att lära sig nya saker. Han är faktiskt en av skolans bästa elever fastän de flesta andra elever är seende.

I Nepal finns många fler blinda än i Finland. Det beror bland annat på att de som blir sjuka inte kan få den vård de behöver. Digambar och många andra blinda barn och ungdomar kan numera gå i skola i Nepal. Finska Missionssällskapet, som är en missionsorganisation hjälper sådana med funktionshinder så att de också får gå i skola. Sen är det människor i Finland som gärna hjälper till och ger pengar till det här arbetet. De tycker att det är mer än rättvist att blinda barn i Nepal också ska få gå i skola. Digambar drömmer om att bli engelskalärare när han blir stor.

Digambar har blivit van att klara sig fastän han inte ser. Han har fått träna upp sina övriga sinnen. Nu ska ni få pröva på det. Och också pröva på att se, men inte höra.

Vi kör igång!

Station 1 LUKTSINNET

Med lukter och dofter kan vi uppleva det som finns omkring oss. Visste du att luktsinnet är 20 000 gånger starkare än smaksinnet! *Barnen får dofta på olika dofter, en doft i taget. Låt burken med kryddan/växten gå runt. När alla doftat får de turvis berätta vad just den doften får dem att tänka på. Ta följande burk osv. Vid den här stationen får ni ta god tid på er.*

Material: kardemumma, vanilj, kaffe, mossa, blomma. Välj 5 dofter eller flera. Sätt varje krydda/växt skilt i en ogenomskinlig burk.

Station 2 KÄNSELSINNET

Jag undrar hur Digambar hittar sina kläder på morgonen? Hur hittar han sina skolböcker? Ibland är det svårt för oss fastän vi ser. För den som är blind och inte ser är alla andra sinnen väldigt viktiga. Den blinda är duktig på att lyssna, dofta och känna sig fram.

Låt barnen få känna på olika föremål och gissa vilka de är. Låt påsen med föremålet gå runt. När alla känt på föremålet får barnen turvis gissa vad det är. Ta nästa föremål osv.

Man kan födas blind eller så kan man bli blind eller få nedsatt syn senare i livet, precis som Digambar. Det finns ca 40 - 45 miljoner blinda i världen och de allra flesta av dem, 90% bor i utvecklingsländer (enligt WHO).

Nu ska ni få pröva på hur det är att läsa punktskrift, som Digambar. När man läser punktskrift läser man med fingertopparna. *Låt barnen bekanta sig med punktskrift. Be dem stänga ögonen när de för fingret över bokstäverna.*

Material: kinesiska matpinnar, en skumgummibit (tvättsvamp), en potatis. Tre ogenomskinliga påsar. Sätt varje föremål skilt i en påse. Provxemplar av punktskrift.

Beställ provexemplar av punktskrift från Förbundet Finlands svenska synskadade rf. <https://www.fss.fi/sv/om-oss> eller från Synskadades förbund <https://www.nkl.fi/svenska>

Station 3 HÖRSEL – KÄNSELSINNET

Det finns ett hjälpmedel som gör det lättare för blinda att ta sig fram med. Det är den vita käppen. Med den kan man känna sig för så att man inte går rakt mot en stolpe eller ner i en grop. Vilket sinne tror ni att är speciellt viktigt när man rör sig utomhus? Jag skulle gissa på hörseln.

Barnen får röra sig på en sträcka med hjälp av en vit käpp och med förbundna ögon. Gör en riskfri bana med hinder. Alternativt kan barnen få ta sig fram med hjälp av ett stadigt rep som spänns upp mellan stolpar eller träd, med förbundna ögon.

Material: Låna några vita käppar för barn från Förbundet Finlands svenska synskadade rf. <https://www.fss.fi/sv/om-oss> eller från Synskadades förbund <https://www.nkl.fi/svenska> eller motsvarande finskspråkiga förening. Alternativt ett långt och stadigt rep. Mössor/ halsdukar att täcka över ögonen.

Station 4 SYNSINNET

Nu ska vi pröva på att "prata" utan att använda rösten. Istället använder vi gester och ansiktsuttryck. Så gör de personer som är döva. Det är väl behändigt eller hur? Med ansiktsuttryck kan vi visa hur vi känner oss till mods.

Visa med rörelser och ansiktsuttryck vad du vill säga och låt barnen gissa.

Hur tror ni att jag känner mig nu? (*Visa att du till exempel är förvånad, ledsen jätteglad.*)

Vad tror ni att jag vill säga med det här? (*För handen över magen och visa också med ansiktsuttryck att du är hungrig.*)

Döva har också ett teckenspråk. Dessutom finns det ett handalfabet med vilken man kan stava till exempel namn.

Stava ditt namn och låt barnen sedan få lära sig att stava sina namn.

Material: Handalfabetet kan du printa ut härifrån: <http://www.dova.fi/varfor-vi-hjalper/handalfabetet>

Station 5 ATT LÄRA KÄNNA GUD

Jag har tappat min peng och nu är det er uppgift att hitta den.

Barnen får söka pengarna som du gömt på ett avgränsat område.

Efter att pengarna har hittats samlas ni vid stationen.

Berätta Jesu liknelse om den borttappade pengarna/myntet, Lukas 15:8 - 10.

En gång berättade Jesus om en kvinna som hade tio silvermynt. Nu hade hon tappat ett av dem. Hon var jätteledsen. Vad tror ni att hon gör? Jo, hon letar och letar överallt.

Hon tror att hon tappat det inomhus så hon tänder sin oljelampa för att kunna se bättre i de mörka vråna. Var skulle du leta? *Låt barnen ge förslag.*

Jesus berättar att kvinnan tar sin kvast och sopar inne i huset, för att hitta myntet. Det är inte lätt och hon blir nästan helt uppgiven. Pengen verkar vara spårlost försvunnen. Men vet ni va! Till sist hittar hon faktiskt pengarna. Då blir hon så glad, så glad att hon ställer till en fest och bjuder sina vänner och grannar. Hon bjuder på den bästa festmaten hon kan tänka sig.

Vad skulle ni bjuda på? *Låt barnen ge förslag.* Och så blir det en massa trevligt program. Sång och dans och lekar.

Jesus berättade den här berättelsen för den beskriver hurudan Gud är.

På samma sätt som kvinnan ställde till ett sjudundrande kalas för att hon hade hittat myntet, på samma sätt blir Gud glad när Han ser att vi räknar med honom. Gud blir jätte, jätteglad när Han får vara vår bästa vän. När vi ser allt fint som Gud har skapat kan vi förstå hur mycket han bryr sig om oss. Men hans omtanke är mycket mer än det vackra och fina han bjuder på i naturen.

Han vet hur svårt det är för oss att göra det rätta. Vi försöker vårt bästa och ändå blir det ofta fel.

Gud vet hur illa det känns när vi gjort sådant som till exempel mamma och pappa eller våra kompisar inte vill att vi ska göra. Då kan det kännas som en stor, tung klump inne i oss. Gud vet om det här och Han har faktiskt fixat det. Han sände Jesus till världen för att allt skulle bli okey mellan Honom och oss. Jesus tog på sig våra skällor istället för oss. När vi gör orätt vill Gud att vi ska komma ihåg att vi alltid kan be om förlåtelse. Och när vi gör det då tycker Gud att det verkligen är värt att fira.

Bjud på något smått och gott.

Material: en peng, något gott att bjuda på.

Maria Westerling/Finska Missionssällskapet

Digambar